

AL FINAL, LES VISIONS

de Llàtzer Garcia

Sala Beckett. Del 29 de juny al 31 de juliol de 2022

Una producció de la Sala Beckett i el Grec 2022
Festival de Barcelona

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

GR&C | Festival
de Barcelona

Dossier de premsa

Presentació

Llàtzer Garcia ha estat l'autor resident de la Sala Beckett aquesta temporada 2021-22. La seva obra, *Al final, les visions*, ja ens va enamorar quan encara era només un projecte d'escriptura i no tenia ni tan sols títol definitiu.

L'escriptura dramàtica de Llàtzer Garcia, -una de les més sòlides del panorama actual del teatre català contemporani- confronta l'espectador amb problemes, temes, situacions i conflictes gens superficials i, a la vegada, profundament humans.

Amb *Al final, les visions*, l'autor i director endinsa el seu estilet, subtil però impecable, en les sempre arbitràries marques de caràcter que condicionen una vida, i en la incòmode o fins i tot tràgica manera d'haver de carregar la motxilla dels estigmes, els remordiments i les expectatives que aquestes marques de personalitat han generat en el passat.

Un drama contemporani que requereix un treball interpretatiu d'alta volada, a l'alçada del talent i la profunditat d'actors com Joan Carreras, Laia Manzanares, Joan Marmaneu i Xavi Sáez.

Toni Casares

Text de l'autor

Havia aconseguit -o, més ben dit, s'havia ensopegat- de separar-se del món, d'esfumar-se, d'abandonar el seu lloc i privilegis entre els vius sense que l'admetessin entre els morts.

Nathaniel Hawthorne. Wakefield.

Aquesta obra es podria dir *La catàstrofe*. De més jove tenia uns amics que tocaven en un grup de música. Tot i que eren més grans que jo, acostumava a passar tardes amb ells i veia com assajaven. Un dia, vaig rebre una trucada que m'informava de l'accident. La catàstrofe. Imprevisible, com gairebé totes. I, com gairebé totes les catàstrofes, hi va haver qui es va enfonsar i qui es va salvar. Com és, després, la vida d'aquests salvats, d'aquests supervivents? És fàcil de portar quan el destí els ofereix una oportunitat, una sort millor que la dels companys o familiars? Amb aquests records i amb aquestes preguntes comença a néixer aquesta ficció. I amb ella neixen la Sònia, en Toni, l'Adri, la Sara, en Marcus -que ja no vol que l'anomenin així - i, també, l'Álex.

Aquesta obra es podria dir *L'home marcat*. Aquest Álex sempre se'l va considerar una persona en qui no podies confiar. Quan hi havia un problema, no hi havia cap dubte: el culpable era ell. I aquesta percepció es podia trobar més enllà del seu grup d'amics. Era la marca que carregava des de sempre, des de la infància. Quan va començar aquesta sospita constant sobre l'Álex? Què o qui la va originar? Potser era la seva manera de comportar-se el que feia que la gent l'assenyalés? O era aquest assenyalament el que el condicionava a comportar-se d'una determinada manera? Segurament ningú no té la resposta. Potser en Marcus?

Aquesta obra també es podria dir *Retorn al passat*. I és que aquest Marcus no passa pel seu millor moment. Més enllà dels seus problemes i les seves inestabilitats, ara, a més a més, no pot deixar de somiar amb aquells que ja no hi són. Amb aquelles vides passades. Per què, ara? Tants anys després? D'on surt, tot això? Està desesperat, segurament perquè es nega a ser algú que només viu el i pel passat. D'altres sí que s'hi han abocat. D'altres sí que ho han convertit en un sistema de vida. I és que, realment, val la pena dedicar el nostre

cor i la nostra ànima al present que tenim? Si el passat va ser més lluminós, per què no abocar-nos-hi? El futur millor no pensar-lo.

Aquesta obra també es podria dir *Història de dues cases*. Les cases, com bé sabem, tenen vida pròpia. També neixen, creixen, també moren. I, algunes, ressusciten. Als afores de Girona hi ha dues cases, separades per un camí petit. Dues cases que s'observen, mútuament. O potser és més aviat una la que vigila l'altra. Com deu ser el seu interior, actualment? Com estan distribuïdes les habitacions? Quantes n'hi ha? Hi ha una habitació més al costat de les escales que comuniquen la planta de baix amb la de dalt? Què hi ha, en aquesta habitació? S'assemblen gaire les dues cases? Quanta gent hi viu? Qui són aquests dos nous inquilins?

Aquesta obra es podria dir de moltes maneres, però la història és una, oberta a altres històries: històries de culpes imposades, de redempcions que no s'esdevenen, històries de vides passades i de somnis que tornen, de fugides, de finals i, per sobre de tot, de convivència entre vius i morts.

Aquesta obra es diu *Al final, les visions*.

Llàtzer Garcia

Sinopsi

La Sara i l'Adri, una parella jove, s'instal·la en una masia, no gaire lluny de Girona. De seguida coneixen el veí, l'Àlex, que viu sol en una casa a poques passes de la seva i amb qui comencen a establir una relació que es consolida la nit que ell els convida a sopar. Acabada la reunió, i ja de matinada, la Sara no pot dormir i, en mirar per la finestra, veu el seu veí, ajupit a terra, mig nu, mirant-se de manera obsessiva la casa on viuen i, en concret, la finestra del dormitori que ocupen... Les nits següents, l'Àlex continua fent la mateixa estranya aparició.

Culpes imposades, redempcions que es fan esperar molts anys, somnis, retorns, visions i finals formen part d'una història intensa que ens parla d'aquell territori en el qual conviuen els vius i els morts, els qui ja han marxat i els qui, potser malgrat seu, encara hi són.

Fitxa artística

Autoria i direcció: **Llàtzer Garcia**

Repartiment: **Joan Carreras, Laia Manzanares, Joan Marmaneu i Xavi Sáez**

Escenografia: **Sebastià Brosa**

Il·luminació: **Ganecha Gil**

Vestuari: **Joana Martí**

Composició musical i espai sonor: **Guillem Rodríguez**

Banda enregistrada: **Maria Casellas, Miguel Ballester i Guillem Rodríguez**

Moviment: **Maria Salarich**

Fotografia promocional: **Kiku Piñol**

Vídeo promocional: **Raquel Barrera**

Ajudant d'escenografia: **Sergi Corbera**

Ajudant de direcció: **Roger Tornis**

Estudiant en pràctiques de direcció (ERAM): **Lore Azpirotz**

Una producció de la Sala Beckett i el Grec 2022 Festival de Barcelona

L'autor i director: Llätzer Garcia

Es diploma en interpretació al Col·legi de Teatre de Barcelona i s'inicia en dramaturgia a l'Obrador de la Sala Beckett i assistint a classes de l'Institut del Teatre. Treballa com a actor i com a ajudant de direcció de Xicu Masó, d'Helena Tornero i de Pau Miró.

Ha escrit i dirigit: *Vent a les veles* (2009; premi Marqués de Bradomín, publicada a Editorial Injuve. Círculo de Bellas Artes de Madrid), *Ens hauríem d'haver quedat a*

casa (2010; Festival Temporada Alta, Sala Muntaner), *Kafka a la ciutat de les mentides* (2011; La Cuina, Festival Grec), *La terra oblidada* (2012; Premi Ciutat de Gandia. Sala Flyhard i Sala Atrium), *La pols* (2014; Premi de la Crítica i Premi Serra d'Or, publicada a Comanegra. Sala Flyhard, La Villarroel i Teatro Fernán Gómez), *Sota la ciutat* (2015; publicada a Arola. Temporada Alta, Teatre Lliure), *L'última nit del món* (2016; Publicada a Edicions Flyhard. Sala Flyhard), *Els nens desagraïts* (2017; Premi de la Crítica, publicada a Autor Expres de l'SGAE. Temporada Alta i Sala Beckett), *Els somnàmbuls* (2019; Festival Temporada Alta i La Seca), *Elda & Daniel* (2020; Festival Temporada Alta), *La font de la pólvora* (2021; publicada a Arola. Teatre Nacional de Catalunya) i *La meva violència*, versió lliure de *Look back in anger* de John Osborne (2021; Teatre Tantarantana).

Ha escrit: *Au revoir, Lumière* (2003; premi Ciutat de Sagunt, publicada a Bròsquil), *Sweet nothing* (2007; premi Ciutat d'Amposta, publicada a Cossetània. Lectura a l'Obrador de la Sala Beckett). També ha escrit les peces breus *Ara em toca a mi* (2010; La Planeta. Publicada a Offcartell), *Doppelgänger* (2012; La Planeta. Publicada a Offcartell), *Vida i mort d'un talp* (2011; Lectura al Festival Temporada Alta), *Jericó* (2015; Temporada Alta. Publicada al llibre "Llibràlegs", Arola) i *Només una veu* (2018; lectura al Teatre Lliure), entre altres. Coescriu amb Marília Samper *Dos punkis i un vespino* (2011; Teatre Gaudí). Ha signat les adaptacions de *Les cròniques marcianes* de Ray Bradbury (2017;

Temporada Alta) i, al costat de Ferran Utzet, *Sopa de pollastre amb ordi* d'Arnold Wesker (2018; Biblioteca de Catalunya).

Ha dirigit, entre d'altres, *Sam -peces curtes de Samuel Beckett-* a la Sala Beckett, *Al vostre gust* de la cia. Parking Shakespeare, l'obra de teatre verbatim *No m'oblideu mai* a La Planeta/La Seca/Sala Beckett, diferents espectacles de poesia i música i concerts de grups com Els Amics de les Arts. Ha codirigit *El balneari* de Marc Artigau al Festival Temporada Alta 2013 i ha estat el coordinador del cicle Samuel Beckett on ha presentat el laboratori de creació *Catàstrofes* (Sala Beckett). També ha dirigit la pel·lícula *La Pols*, estrenada al Festival de Màlaga i que posteriorment fa gira per Europa. Rep el premi del jurat i del públic del festival Nuovo Cinema d'Europa de Gènova.

Ha impartit tallers i seminaris a la Sala Beckett, l'ESCAC, l'ERAM i al Col·legi del Teatre. Algunes de les seves obres estan traduïdes al castellà, a l'anglès i a l'italià.

Llàtzer Garcia és l'autor resident a la Sala Beckett durant la temporada 2021-2022.

Autor/a en residència

El programa “Autor/a en residència” de la Sala Beckett consisteix a incorporar una dramaturga o un dramaturg a l’equip artístic de la sala i fer-lo partícip, durant una temporada (de setembre a juliol), de les decisions i activitats artístiques que s’hi duen a terme.

L’autora o autor escollit assumeix l’encàrrec d’escriure una obra nova, expressament per a l’ocasió, que serà estrenada amb producció de la Sala Beckett en el marc de la seva programació oficial. Les autores residents han estat Marília Samper (*L’alegria*, 2016-17), Clàudia Cedó (*Una gossa en un descampat*, 2017-18), Victoria Szpunberg (*Amor mundi*, 2018-19), Denise Duncan (*El combat del segle*, 2019-20) i Lara Díez Quintanilla (*Eufòria*, 2021-22). L’autor resident de la temporada 2021-22 és Llätzer Garcia.

Els intèrprets

Joan Carreras

Barcelona, 1973. Format a l'Institut del Teatre, ha treballat amb diversos directors com Ferran Madico (*Molt soroll per no res* de W. Shakespeare), Rosa Novell (*Les dones sàvies* de Molière), Magda Puyo (*L'excés* de Neil LaBute), Ariel García Valdés (*Galatea* de J. M. de Sagarra), Toni Caffiero (*Els dos bessons venecians* de C. Goldoni), David Plana (*Mala Sang*) o Víctor Conde (*La tienda de los horrores* d'Alan Menken i Howard Ashman).

També ha participat a *La filla del mar* d'Àngel Guimerà, dir. Josep Maria Mestres; *El coronel ocell* de

Hristo Boitxev, dir. Rafel Duran; *El somni d'una nit d'estiu* de W. Shakespeare, dir. Àngel Llàcer; *L'escola de les dones* de Molière, dir. Carles Alfaro; *Electra* de Sòfocles, dir. P. A. Angelopoulos, i *Nits blanques* de F. Dovstoievski, dir. Carlota Subirós.

Amb Àlex Rigola col·labora des de *Titus Andrònic*, i a *Suzuki I i II*, *Woyzeck*, *Glengarry Glen Ross*, *Santa Juana de los mataderos*, *Ricard 3r*, *Arbusht*, *The End* i *El buñuelo de Hamlet*. El 2006 va participar a *Otel·lo* de W. Shakespeare, dir. Carlota Subirós i a *El dúo de la africana* de Xavier Albertí i Lluïsa Cunillé.

Durant la temporada 07-08 va formar part del repartiment de *La torre de La Défense* de Copi, dir. Marcial di Fonzo Bo; *2666* de Roberto Bolaño; *El buñuelo de Hamlet*, dir. Àlex Rigola, i *Dia de partit* de David Plana, dir. Rafel Duran. Ha portat a escena també un dels papers protagonistes de *Rock'n'roll* de Tom Stoppard i ha format part del repartiment de *Nixon-Frost* de Peter Morgan i *Gata sobre tejado de zinc caliente* de Tennessee Williams, totes elles sota la direcció d'Àlex Rigola.

Recentment, l'hem vist a *Macbett* d'Eugène Ionesco, dir. Ramon Simó; *Aquell dia tèrbol que vaig sortir...* d'Alícia Gorina; *La nit de la iguana* de Tennessee Williams, dir. Carlota Subirós; *Europa Bull* de Jordi Oriol, *La bona persona de Sezuan* de Brecht i a *Història d'un senglar (o alguna cosa de Ricard)* de Gabriel Calderón, obra amb què ha guanyat el Premi Max a millor actor.

A televisió participa en sèries com *Desaparecidos*, *Com si fos ahir*, *Temps de silenci*, *39+1*, *De moda*, *Zoo*, *Porca Misèria*, *Infidels* o *La riera*, i també a diverses *telemovies*.

En cinema l'hem pogut veure a *El silenci del Pantano* de Marc Vigil i a *Miss Dalí* de Ventura Pons, entre altres.

Joan Marmaneu

Graduat en Art Dramàtic en l'especialitat d'interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona. Complementa la seva formació amb cursos amb Carlota Subirós i l'actriu Blanca Portillo, entre altres.

En teatre, l'hem pogut veure recentment a *Romeu i Julieta* de Shakespeare, sota la direcció d'Helena Tornero amb la companyia Parking Shakespeare; *L'Hèroe* de Santiago Rusiñol dirigida per Lurdes Barba al TNC i *Brueles* d'Oriol Morales i la companyia La Llarga, representada al Teatre Lliure (Festival Grec 2019),

Sala Beckett i posterior gira. Guanyadors del Premi Adrià Gual 2018 (Institut del Teatre).

També ha participat en la lectura dramatitzada d'*El Botí*, de Joe Orton, en la presentació de les traduccions de les obres completes de l'autor, feta per Marc Rosich, a la Sala Beckett i a la llibreria Finestres de Barcelona.

En televisió, l'hem pogut veure a la sèrie *Oh My Goig* dirigida per Aïda Torrent (Camille Zonca Produccions) a Betevé, durant tres temporades. A més a més, ha participat en sèries com *Hache* i *Maradona*, *Sueño Bendito*.

Laia Manzanares

Nascuda l'any 1994, Laia Manzanares s'estrena al teatre amb el laboratori de creació jove de la Sala Beckett Els Malnascuts, d'on neixen els espectacles *Els Malnascuts* (2014) i *Esquerdes* (Nau Ivanow, 2014), tots dos de Pablo Macho Otero. També participa a *Odisseus* de Pau Matas, Oriol Pla i Quimet Pla (Sala Beckett, 2016-17). Arriba al Teatre Nacional de Catalunya el 2018 amb *Temps salvatge* de Josep Maria Miró, on interpreta el paper d'Ivana, pel qual rep nominacions com a millor actriu als premis Max, premis Butaca i premis de la Crítica, entre altres.

El 2019 coprotagonitza *Amanda T* d'Àlex Mañas i *Tres sombreros de copa* de Miguel Mihura al Teatro María Guerrero de Madrid. Participa al 38è Festival de Otoño (2020) protagonitzant *Talaré a los hombres de sobre la faz de la tierra* de María Velasco (Sala Cuarta Pared).

En televisió ha treballat a la sèrie *Merlí* en el personatge d'Oksana (TV3, La Sexta, Netflix). Ha participat a *Cites* (TV3), *Estoy vivo* (TVE), *Matar al padre* (Movistar+), *Hache* (Netflix) i *Los favoritos de Midas* (Netflix), a més d'haver col·laborat a *El día de mañana* (Movistar+).

S'inicia al cinema de la mà de Rodrigo Sorogoyen a *El Reino* (2017), donant vida a Lucía Bermejo. El mateix any coprotagonitza la pel·lícula *El vent és això* (Filmin, 2018), juntament amb Katrin Vankova, Alex Brendemühl i Anna Alarcón. També ha participat en les pel·lícules per a televisió *Vilafranca* (TV3, 2017) i *L'enigma Verdaguer* (TV3, 2019), i al llargmetratge *Proyecto Tiempo* (2017) d'Isabel Coixet. Col·labora a *Sense sostre* (2019) de Xesc Cabot i Pep Garrido.

Xavi Sáez

La carrera d'en Xavi Sáez és tan heterodoxa que és difícil resumir-la en unes frases i segur que no hi cabrà tot. Mentre estudiava al Col·legi del Teatre amb mestres com Boris Rottenstein, Mercè Lleixà, Jon Davison o Tamzin Townsend, va entrar a La Cubana com actor on va fer la sèrie *Me lo dijo Pérez* (Telecinco). Va seguir formant-se amb Txiqui Berrondo i Manuel Lillo i va seguir fent teatre amb Jordi Fondevila i Xavier Pla (Atolladero teatro), Sue

Flack, Txiqui Berrondo, Pep Durán, etc.

Ha format part de la companyia de dansa-teatre de Marta Carrasco durant cinc anys, participant en tres espectacles: *Eterno, eso sí que no*, *Gà-gà* i *J'arrive*, nominat als Premis Max al millor intèrpret de dansa del 2007.

Treballa regularment amb Iván Morales, amb qui han fet l'aclamada *Sé de un lugar*, *Jo mai*, *La Calavera de Connemara* (text de Martin McDonagh) i *Esmorza amb mi*. Entremig ha treballat amb gent com Àlex Rigola, Carme Portacelli, Llàtzer García, Jorge Yaman Serrano, Marilia Samper, Àlex Mañas, Pep Tosar, Nao Albet i Marcel Borràs i Marc Martínez.

Combina teatre i música tocant el baix i la guitarra en diferents grups com La Cajita Amarilla, Los Jerundios i La Banda de Logani. Ha fet cursos amb Marc Martínez, Javier Galitó-Cava o Claudio Tolcachir, entre altres.

En televisió ha participat en sèries de TV3 com *La Riera*, *Com si fos ahir*, *Nit i Dia*, *Laberint d'ombres* i *El Crac*. Ha treballat a les ordres de Mariano Barroso a *El día de mañana*, *Déjate llevar* de Leticia Dolera i *Nasdrovia* de Marc Virgili, totes a Movistar. També ha participat en produccions a Netflix com *La Casa de Papel* i *El Inocente*, a les ordres d'Oriol Paulo. Compagina aquestes feines amb multitud de personatges capitulars per a diferents sèries i *telemovies* amb Sílvia Quer, Agustí Vila o Alberto Ruiz Rojo, entre altres.

En cinema ha tingut la sort de treballar amb directors com Alberto Rodríguez, Pedro Almodóvar, Mariano Barroso, Agustí Villaronga, Daniel Monzón, Lino Escalera i David Victori. També és actor habitual del director *underground* Armand Rovira amb qui van guanyar el Premi Movistar amb la pel·lícula *Letters to Paul Morrissey*. Ha après de totes les persones en qui ha treballat com actrius i actors del talent de Carmen Maura, Karra Elejalde, José Coronado, Nora Navas, Roberto Álamo, Leonor Watling, Hugo Silva i Clara Segura.

Entre feina i feina ha tingut temps de fer doblatge (*Gran Torino* de Clint Eastwood, *Heavies tendres* de Juanjo Sáez, etc.), cursos d'esgrima teatral, conducció d'especialista de cine de cotxe, boxa i publicitat.

Informació pràctica

Al final, les visions

de Llätzer Garcia

Amb: Joan Carreras, Laia Manzanares, Joan Marmaneu i Xavi Sáez

Del 29/06 al 31/07/2022

Sala de baix

Una producció de la Sala Beckett i el Grec 2022 Festival de Barcelona

Amb el suport de:

Amb el patrocini de:

Anna Narbona

Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

C/ Pere IV, 228-232

Tel.: 93 284 53 12

www.salabeckett.cat

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia